

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES A CAVALL DE CATALUNYA

Juny - Juliol 2026

AMAC Rambla Guipúscoa, 23 - 24, 4rt
 08018 Barcelona T. 667 717 979
 info@amac.cat
 www.amac.cat

Editorial

Estimats socis i sòcies,

Acomiadem l'estació amb el bon gust de boca que ens va deixar la darrera sortida a l'Espluga de Francolí, on ho vam passar genial envoltats de les muntanyes de Prades i passejant entre les vinyes de la Conca de Barberà. Volem donar les gràcies als nostres companys Antón Castellà, al seu fill Dan, i a en Joan Fortuny, uns amfitrions de luxe que ens van descobrir la història de la comarca, ens van apropar al Monestir de Poblet i ens van portar de visita a un celler que es va haver de reinventar de dalt a baix després de les riudes del 2019, donant-nos una autèntica lliçó de superació.

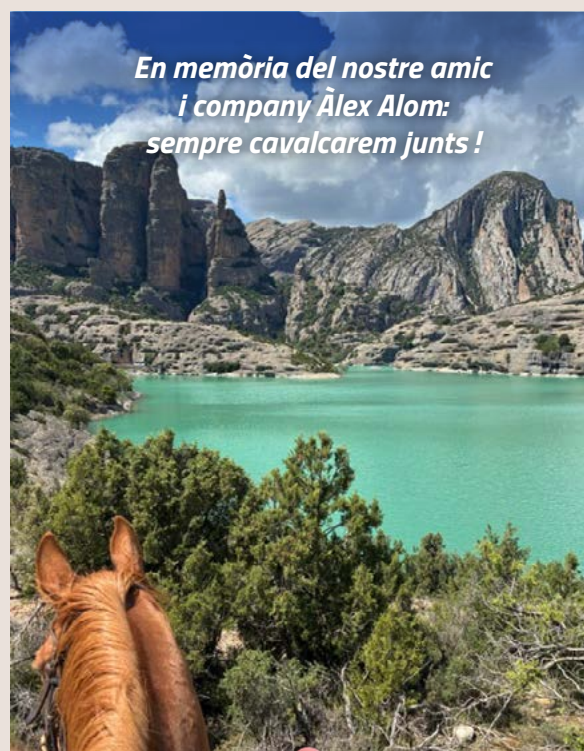
I com que això no para, els mesos que venen arriben carregats de plans lligats a l'agenda d'estiu per a què ningú es quedi a casa. Per començar, molt aviat us donarem més detalls de les rutes que tenim programades per Lleida, així que aneu preparant els cavalls. A més, encara queden inscripcions obertes per al **Curs de Maneig peu a terra** que impartirà la nostra coneguda Carme Cama a les instal·lacions d'en Sergi Serrano, al Turó dels Cavalls de La Garriga, una oportunitat perfecta si voleu millorar el vincle amb el vostre cavall.

La cirereta del pastís serà la gran travessa d'estiu al País Basc, on el primer grup ja ho té tot a punt per marxar al juliol i fer una ruta espectacular des de **Gopegi fins al mar Cantàbric, arribant a cavall fins a Zumaia** i travessant parcs naturals i castells de pel·lícula. La bona notícia és que hem obert un segon grup per a la setmana del 8 al 16 d'agost i encara queden algunes places lliures, així que animeu-vos a apuntar-vos-hi abans que volin.

D'altra banda, a la pista també ho estem donant tot i els nostres genets han deixat el llistó ben alt en els últims concursos de TREC. A Tordesillas, Valladolid, en Daniel Garcia es va emportar un meritori quart lloc, mentre que a l'hipica "Paddock Vallès" de Santa Eulàlia de Ronçana vam viure un cap de setmana rodó amb en Francesc Rabat Jr. aconseguint la tercera posició i en Daniel Garcia repetint amb un altre quart lloc. Ara toca continuar entrenant dur perquè de seguida tenim aquí el **Campionat d'Espanya a Tordesillas** i, atenció, el **Campionat del Món a l'hipica Les Tanques**, a Viladecans (Barcelona), de manera que us desitgem molta sort a tots, estem amb vosaltres.

Per acabar, volem recordar que darrere de cada sortida, ruta o curs hi ha moltes hores de feina, i des de la junta volem agrair de tot cor a tots els companys que ens ajuden a organitzar-ho tot de manera desinteressada perquè, al cap i a la fi, l'AMAC la fem entre tots. Gaudim de l'estiu, dels cavalls i de la bona companyia, ens veiem molt aviat a les pistes i camins! **SALUT I CAVALLS**

Daniel Garcia Font - President

Calendari d'activitats AMAC 2026

Mes	Dia	Activitat	Organitza
Juny	13-14	Maneig peu a terra - Vallès Oriental	M.Llongueras
Juny	20 - 21	La Noguera	Miquel Camarasa
Juliol	3 - 4 - 5	Sant Joan de l'Erm	AMAC
Agost	1 - 9	Vacances Estiu	AMAC
Setembre	11-12-13	Cavall de Ferro - Ascó - Ribera d'Ebre	Jesús - Pepo - Marc
Setembre	26 - 27	Ruta Autonomia	Montserrat Llongueras
Octubre	3 - 4	Boadella - Alt Empordà	Xàvier Domènech
Novembre	7 - 8	La Garrotxa	Àngel Feixes
Desembre	12	Ruta 3 Aires -	A decidir

La ruta d'autonomia dels dies 6 i 7 de juny queda aplaçada per després de l'estiu. La ruta dels dies 4 i 5 de juliol a l'Alt Empordà es farà a Sant Joan de l'Erm (Alt Urgell).

VOLTAR PER CATALUNYA

Ruta "Arrossada" als 3 Aires

Sortida i arribada a Can Oller de Calders (El Moianès)

Primera experiència en aquesta modalitat, molt pensada, i que va resultar molt satisfactòria per tots els participants. Ruta principalment per pista amb canvis de ritme passant pels 3 aires, pas, trot i galop on les condicions eren les òptimes. Van haver-hi també algun corriol sense dificultat tècnica i algun tros de carretera on es van respectar les distàncies i les normes de circulació. Normes bàsiques a seguir abans de la sortida:

Tenir ordre i control del cavall en tot moment per una qüestió de seguretat i bon funcionament del grup. No estan permesos els avançaments descontrolats o cedint el control al nostre cavall. Cal avisar als companys d'una situació de perill i reduir velocitat per tornar a l'ordre.

Finalitat: gaudir d'una bona jornada a cavall i d'un arròs immillorable !!

NOTICIES

Concurs fotogràfic calendari AMAC 2027

Volia recordar-vos que des que vam fer l'assemblea, ja es poden enviar fotos per participar al concurs del calendari AMAC 2027, fins avui ja he rebut 21 fotografies i no necessiteu esperar al final del període per enviar-les. Jo us recomano que si feu fotos i hi ha una o diverses que considereu

que són mereixedores de participar en el concurs, me les envieu, i així, totes les vegades que vulgueu fins a finalitzar el període de selecció que serà a finals de novembre. Animeu-vos a enviar fotos, segur que teniu a la Galeria fotos per participar.

Juan Antonio Verdoj

VOLTAR PER CATALUNYA

Entre camins i natura: una ruta a cavall va descobrir els paisatges de Sant Climenç de Pinell (El Solsonès)

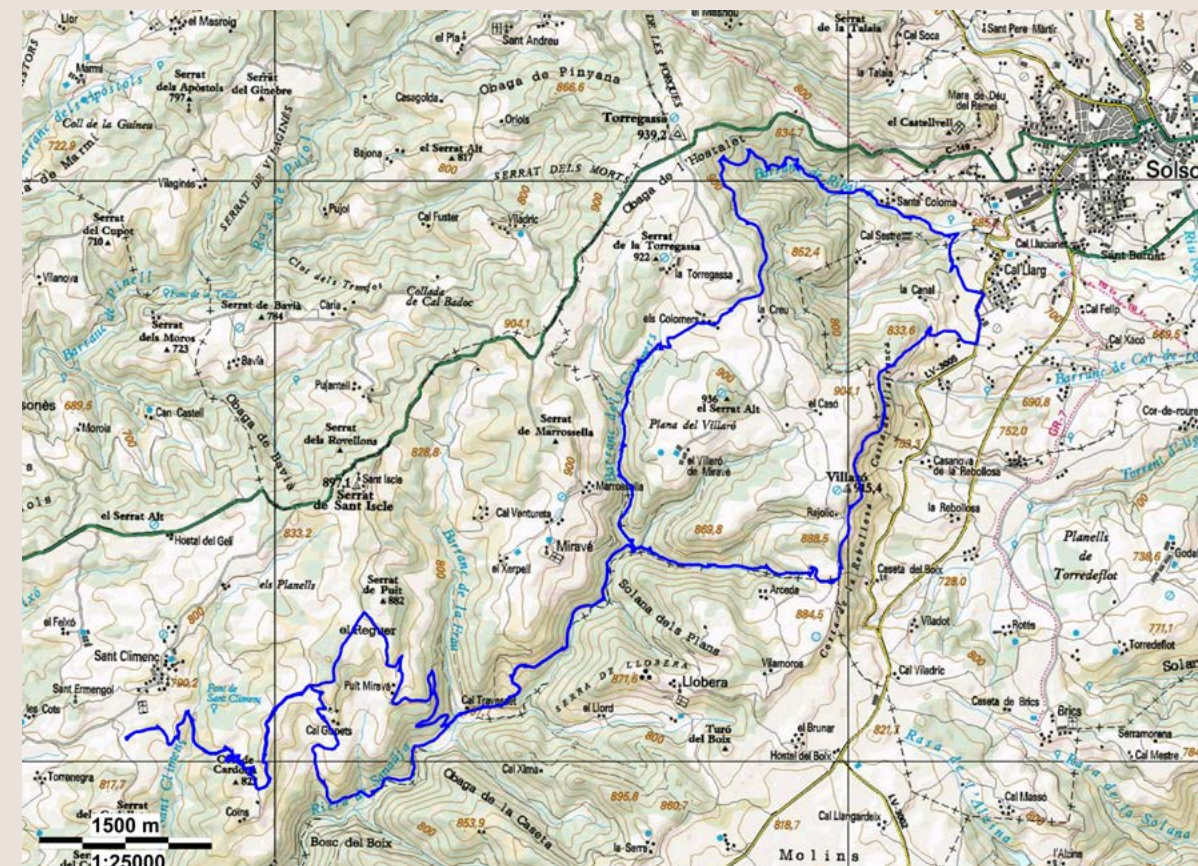
El cap de setmana del 17 al 19 d'abril, un grup de "cavallistes" vam descobrir un entorn privilegiat del Solsonès, a Sant Climenç de Pinell, combinant natura, esport i bons moments compartits.

El dissabte, després d'un bon esmorzar i preparar els cavalls, vam sortir de Sant Climenç per començar la ruta per zones boscoses, corriols, i també gaudir de bones vistes de la ciutat de Solsona. La parada a la font de Colomers va ser un dels moments més agradables del dia, amb un dinar en plena natura que es va enriquir amb un tastet de formatges de la **formatgeria del Miracle**, formatges fets amb la llet crua de les ovelles del Joan Esteve, un dels organitzadors de la ruta. A la tarda vam poder gaudir d'una visita guiada pel nucli de Solsona, visitant la catedral, i les places i carrers de la ciutat.

El diumenge, la segona ruta va oferir un recorregut més curt i relaxat. Es va començar també a Sant Climenç seguint la ruta de les fonts, i arribant fins a la Torre de Peracamps. De tornada al poble, vam tenir la sort de sentir el soroll de l'aigua i de les cascades, que van posar un punt final molt especial al recorregut. Per tancar el cap de setmana, els participants van compartir un dinar de paella i xai a la brasa.

En conjunt, la ruta va esdevenir una manera de descobrir el territori, desconnectar del dia a dia i gaudir de la natura des d'una perspectiva diferent, sempre acompanyats dels cavalls i del bon ambient de grup.

Paula Puig i Esteve

VOLTAR PER CATALUNYA

PNIN de Poblet i Muntanyes de Prades LA CONCA DE BARBERÀ (Maig 2026)

El cap de setmana del 9 i 10 de maig els socis de l'AMAC vam realitzar un parell d'itineraris circulars amb el Reial Monestir de Santa Maria de Poblet com a epicentre. El primer (dissabte), en direcció sud, i el segon (diumenge), en direcció nord-oest. Vam estar allotjats a l'alberg de l'Espluga de Francolí, ubicat al bonic nucli de població de les Masies, sempre sota la competent i directa atenció del seu gerent, en Maurici Ribé.

Va ser un goig moure'ns per una zona de gran valor natural i gran bellesa paisatgística, amb una elevada diversitat geològica i unes molt riques flora i fauna. No en va, una part ja rebre el reconeixement de Paratge Natural d'Interès Nacional l'any 1984 (El Bosc de Poblet). I la resta està ben a punt de ser declarada Parc Natural de les Muntanyes de Prades, previsiblement, aquest mateix estiu.

El primer dia transitarem per un entorn eminentment forestal i marcadament muntanyós, però amb un desnivell força gradual fins a sobrepassar els 1.000 msnm. La meteorologia ens va respectar bastant, tot i la previsió de pluja, que va acabar fent acte de presència durant la darrera hora i mitja de la ruta. Però pel que va fer més la guitza – una expressió molt eqüestre – va ser per privar-nos d'unes vistes privilegiades del mar i els Pirineus des de diversos punts de l'itinerari, que en dies clars, són realment espectaculars.

Ens endinsarem al bosc de Poblet pujant per la pista forestal de la Pena, passant pel mateix costat d'un antic i voluminós pou de gel i la font Roja. A l'alçada de la casa forestal de la Pena, vam apropar-nos a una encantadora i pràctica bassa per oferir aigua als cavalls. A continuació, seguirem camí amunt fins arribar a la font del Deport i des d'aquesta, agafarem un preciós corriol que va fent ziga-zagues fins a pujar-nos al capdamunt del mirador de la Pena. La nuvolositat no permetia perdre la vista fins a l'horitzó, però sí que vam poder gaudir d'una bella estampa del monestir de Poblet als nostres peus. A partir d'aquest punt i gairebé sempre per sender i GR, ens vam dirigir cap al coll de la Creu de l'Ardit, primer, i cap al coll de Mola, després. Aquí tornarem a enllaçar amb una pista

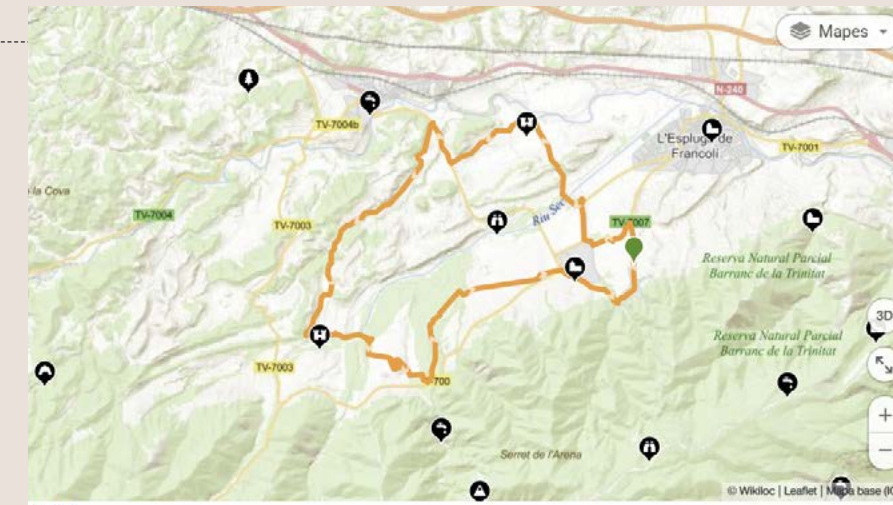

forestal que ens conduí fins al Clot del Llop i d'aquest, fins al refugi dels Cogullons, on férem la parada per dinar després d'haver abeurat els cavalls amb la fresca i cristal·lina aigua de la font del Grèvol.

Finalitzat el merescut recés de migdia, enfilarem el reton cap a les Masies. Travessarem una enorme llosa de pedra connectant de nou amb el GR-171-4, que seguint unmeravel·lós sender pel mig del bosc, ens retornà al coll de la Mola. D'aquí, ara per pista forestal i planejant pels plans de Sant Joan, vam entrar amb el camí

de l'Argentada per seguir-lo en direcció a Poblet, passant pel mirador dels Freres Encantats. El tram final del recorregut alguns vam fer-lo baixant per un frondós corriol a la vora del barranc de la Pena, acompanyats per l'encisador so de l'aigua corrent avall.

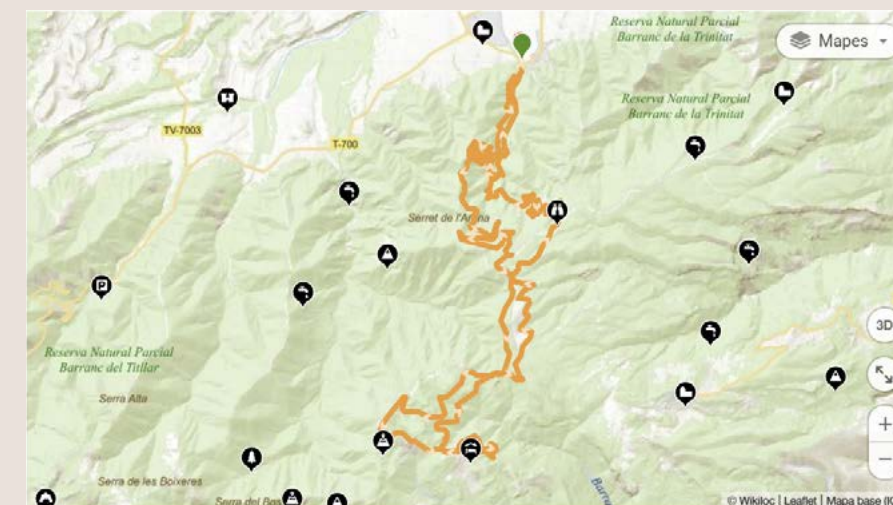
L'itinerari de diumenge va ser més curt i molt més planer, alternant zones de conreu dominades principalment per la vinya, amb àrees boscoses i l'alzinar de la Mata com a element singular. El dia es va aixecar radiant. Voltejarem el Monestir i passarem pel mateix costat del que en el passat van ser granges dels

Passatge a Cavall
Castell de Milmanda, Ermita de la Mare de Déu dels Torrents i Castell de Riudabella des de Poblet
per Anton Castellà Martín

Distància	Desnivell positiu
15,77 km	212 m
Dificultat tècnica	Desnivell negatiu
Moderat	212 m
Altitud màxima	TrailRank
575 m	19
Altitud mínima	Tipus de ruta
442 m	Circular

Passatge a Cavall
Les Masies-Creu de l'Ardit-Coll de la Mola-Clot del Llop-Refugi dels Cogullons-Coll de la Mola-Mirador de la Pena-Les Masies
per Anton Castellà Martín

Distància	Desnivell positiu
26,15 km	776 m
Dificultat tècnica	Desnivell negatiu
Moderat	776 m
Altitud màxima	TrailRank
1.111 m	19
Altitud mínima	Tipus de ruta
522 m	Circular

monjos cistercencs, si bé avui en dia presenten un aspecte més fortificat: els castells de Milmanda i Riudabella. Entremig, trobarem l'ermita de la Mare de Déu dels Torrents.

Creuarem en dues ocasions el riu Sec (que com encertadament indica el seu nom, gairebé mai porta aigua) i discorreguem paral·lels al barranc de Castellfolit per un alzinar que s'estén sobre una àmplia planura i que temps enrere havia proveït un carbó vegetal de gran qualitat. La part final del recorregut coincidirà amb el traçat del camí ramader de Poblet a Prades.

El punt més elevat de la jornada va

ser el Tossal de les Forques, amb 575 msnm. Ben a prop d'aquest vam trobar la font de Nerola, que en realitat és un pou artesià que nodreix una mina que condueix l'aigua cap al monestir de Poblet.

Arribats a l'alberg, acabava el cap de setmana de munta a cavall. Però encara ens esperava una interessant visita al celler Rendé Masdéu, on a més a més d'aprendre sobre vins amb les amenes explicacions de la Mariona Rendé, també vam prendre consciència del poder devastador de l'aigua: l'octubre del 2019, el riu Francolí s'enduia sense pietat les seves primeres instal·lacions.

I la fi de festa la va posar el restaurant For Events, on vam celebrar un bon dinar de comiat!

Permeteu-me que clogui amb unes breus línies en record del **nostre bon amic i soci de l'AMAC, l'Àlex Alom**. Precisament, just ara fa dos anys, per aquestes mateixes dates i en part per aquests mateixos recorreguts, en ruta d'autonomia, vaig tenir l'enorme sort de compartir vivències de gran qualitat al seu costat. Experimentat genètic i excel·lent persona, el trobarem molt a faltar... Àlex, company, galopa ben alt!!!

Anton Castellà i Martín
Soci de l'AMAC núm. 237

ELS SOCIS FAN (MOLTES) COSES ...

Miquelets: La Batalla d'Almansa

El 25 d'abril de 1707 la Batalla d'Almansa va marcar un punt d'inflexió decisiu en la Guerra de Successió entre les dinasties d'Anjou i els Austricistes. Aquest fet històric, transcendent per a la història d'Espanya i de Catalunya, és el que ha portat un grup de socis de l'AMAC a participar en la recreació organitzada el cap de setmana del 25 i 26 d'abril d'aquest 2026. Els socis Jesús Soler, Joan Jordi Auquer, Toni Guevara, Patricia Bronisz i Lluís Sagristà, juntament amb altres companys dels **Miquelets de Catalunya**, van emprendre un llarg viatge de 600 km amb els seus cavalls i equips per ser presents en aquest escenari històric.

Aquesta celebració aplega uns 400 recreadors d'arreu d'Europa, incloent-hi delegacions d'Anglaterra o Itàlia, que reviven durant dos dies la vida de campament i el fragor del combat. En aquesta edició, la confrontació ha comptat amb una destacada presència de cavalleria i infanteria, acompanyada del soroll eixordador de l'artilleria, la fuselleria i les granades. Davant d'aquest context d'altíssima intensitat, la preparació dels cavalls ha estat fonamental: tots els animals han seguit un procés gradual d'insensibilització mitjançant mètodes de maneig natural i criteris etològics, garantint que puguin gestionar els estímuls del camp de batalla amb total calma. L'espectacle visual es completa amb un rigor històric impecable. Tot l'equipament, des dels uniformes fins als complements dels ca-

valls, són reproduccions fidels fabricades per especialistes a partir de documentació original. Aquest esforç col·lectiu permet honorar la memòria d'aquella batalla que, l'any 1707, va mobilitzar 50.000 soldats i va canviar el rumb de la història, oferint avui una lliçó viva de cultura i respecte pels animals.

Lluís Sagristà

Cami de Sant Jaume

En Juanjo Garcia amb "Voluntario" i en Joan Rubió amb "Roure" van sortir de Calzadilla de la Cueva (Palencia) el passat 8 de maig i van entrar a Santiago de Compostela el 22 de maig, obtenint La Compostela. Després van anar cap a Muxia, obtenint La Muxiana i acabant a Fisterra (Finisterre) per tenir La Fisterana. Un total de 550 quilòmetres i la sorpresa de trobar-se la família el dia que van entrar a la plaça del Obradoiro!!! Enhorabona!

Parque Natural de la Sierra y los Cañones de Guara

El nom ja fa la sensació de lloc interessant. De fet, és conegut mundialment per les seves zones d'escalada i els rius on practicar barranquisme. Inhòspit i abrupte, amb profunds canyons, tallats per les aigües turqueses dels rius Vero, Alcanadre i Guatizalema. Està al Prepirineu, a la província d'Osca.

Allí vaig conèixer l'Eric Bonnema-zou, que hi feia una ruta amb els seus clients. De fet, els francesos són els descobridors de les grans possibilitats del Parc i hi estan força implantats amb les seves empreses d'aventura.

Amb la Núria March, l'Esteve Costa i en Jesús Soler, vàrem decidir passar-hi uns dies amb els nostres cavalls.

Som uns afortunats, perquè podem anar-hi entre setmana.

No és un lloc especialment fàcil pels cavalls, perquè la pedra llisca molt i és bastant normal perdre ferradures, com ja han comprovat altres companys que han estat per aquí.

Val la pena però, visitar la zona, escollint amb compte els camins i corriols, per no tenir sorpreses. Els nostres amics no passen per les vies ferrades ni per ponts penjats.

Respecte a l'allotjament, últimament utilitzem les nostres autocaravanes amb les quals arrosseguem els remolcs. Com dic jo mateix, és un aburgesament en comparació amb la tenda o el bivac, per la comoditat i autonomia que dona, però, com tot, també té els seus inconvenients.

Vàrem fer un parell de dies de ruta pels voltants de Bierge i, com havia plogut força, els rius i rieres baixaven ben plenes i, en creuar-ne una d'elles, ens vàrem mullar una mica més que els peus. És l'aventura.

El tercer dia tocava fer una bona circular pels voltants d'Alquezar, magnífica vila medieval, i un parell

de pobles del voltant. L'endemà pel matí, però a peu, calia fer la ruta de les passereres sobre el riu Vero, com activitat turística principal de la població. A la tarda, una volta altra vegada a cavall, passant per Radique-ro, famós pel seu formatge, tot i que ara els fabriquen a la població veïna. El quart dia ens vàrem traslladar a l'altra banda, cap a l'oest i, des de Castillsabas passant per Santa Eulàlia la Mayor, pujarem fins l'embassament de Vadiello, voltat d'espectaculars parets calcàries que recorden les muntanyes de Montserrat, amb la seva aigua de color turquesa, que dona per fer-hi increïbles fotos de postal.

La tornada per corriols i camins, amb boscos d'alzina i roure i arribada a la plana amb l'exuberància dels sembrats verdejant, amb la benvinguda al Refugi del Pajar, regentat per la Vanessa i l'Ismael, fantàstics amfitrions, va fer que ens quedés un gran record de la nostra escapada. Ens quedem amb les imatges gravades amb els nostres ulls i també amb els nostres mòbils, dels paisatges i pobles que hem descobert. L'endemà, divendres, canviarem

l'escenari, per la província de Tarragona, cap a Poblet, per retrobar-nos amb els companys de l'Amac, i l'activitat programada aquests dies, fantàstica i superorganitzada, la qual crònica podreu llegir en l'article publicat en aquestes mateixes planes. En total, una gran setmana amb molt bona companyia, que hem aprofitat i gaudit al màxim.

Moltes gràcies Núria, Esteve i Jesús!!

Ramon Saumell

ELS SOCIS FAN (MOLTES) COSES ...

Setmana Medieval de Montblanc

Cada primavera, la Setmana Medieval de Montblanc transforma Montblanc per acollir la gran festa medieval de Catalunya. Durant uns dies, els carrers, places i muralles de la vila retrocedeixen segles enrere per recrear la llegenda de Sant Jordi en un ambient únic que combina història, cultura, tradició i espectacle.

Per a mi, formar-ne part és un orgull i una experiència molt especial. Hi participo amb els meus cavalls àrabs des de l'any 2016, compartint la meva passió pel món eqüestre dins d'una festa on els cavalls i la cavalleria medieval tenen un paper protagonista. Cada edició és diferent, però totes comparteixen la mateixa il·lusió, la preparació i l'emoció de veure com Montblanc es converteix en un autèntic escenari medieval.

Aquest any ha estat especialment important per a mi. Un dels meus cavalls ha estat imatge destacada de la Setmana Medieval, un reconeixement que m'ha fet molta il·lusió i que representa també tota la feina, dedicació i estima que hi ha darrere del treball amb els animals.

A més, aquest 2026 m'he estrenat com a doble de Sant Jordi a cavall durant la representació de la llegenda. Els personatges de Sant Jordi i la Princesa són escollits entre els joves de 18 a 21 anys, i per això també existeix la figura del doble a cavall, encarregat de participar en les escenes eqüestres de la representació. Poder formar part d'un dels actes més emblemàtics de la festa ha estat una experiència difícil d'explicar amb paraules.

A banda de la representació de la llegenda, també participo en altres espectacles eqüestres de la festa com el torneig medieval nocturn, els jocs medievals a cavall i Justa i Honor, espectacles de justes a cavall i diferents proves medievals on cavalls i genets es converteixen en els grans protagonistes. Són actes molt intensos i espectaculars, que requereixen molta preparació, coordinació i confiança amb els animals.

Per a mi, alguns dels actes més espectaculars de la Setmana Medieval

són precisament la representació de la llegenda de Sant Jordi, el torneig medieval nocturn i els jocs medievals a cavall. Són moments en què es pot veure tota la feina que hi ha darrere de cada actuació i l'ambient únic que fa especial aquesta festa. El que més m'agrada, personalment, és poder sortir amb els meus cavalls i formar part de la Setmana Medieval al costat de molts altres genets i participants que, any rere any, fan créixer aquesta celebració. És una festa que es viu amb molta passió i on tothom aporta el seu

granet de sorra perquè cada edició sigui especial.

Ara ja tenim la mirada posada en l'any vinent, que serà la 40ª edició de la Setmana Medieval de Montblanc, una data molt especial que segur que es viurà d'una manera única. Esperem que molta gent vingui a gaudir-la i a descobrir l'ambient incomparable que es viu dins les muralles de Montblanc durant aquests dies.

Jordi Coll

Fotografies: Alberto Cano

ELS SOCIS FAN (MOLTES) COSES ...

1ª Trobada de genets amb rècula: quatre dies d'autonomia i companyonia pel Solsonès

Del 26 al 29 de març de 2026 es va celebrar la 1a Trobada de viatgers a cavall amb rècula, una iniciativa impulsada per socis d'AMAC apassionats per aquesta manera tradicional i autònoma de viatjar a cavall. Durant quatre dies, el grup va recórrer diferents indrets del Solsonès en una ruta completament autosuficient, transportant tot el material necessari amb cavalls de càrrega i vivint una experiència intensa de convivència, natura i aprenentatge compartit.

La trobada es va plantejar en format d'autonomia total: cada jornada començava amb el desmuntatge del "vivaç" i la preparació dels animals i de la càrrega, per reprendre el camí cap a un nou indret on passar la nit. Tot el menjar i el material necessari s'havia carregat des de l'inici de la ruta, ja que durant els quatre dies no es va travessar cap població habitada. Aquesta manera de viatjar obliga a planificar bé cada detall i permet reconnectar amb una forma de fer rutes molt més pausada, conscient i vinculada al territori.

El Solsonès va demostrar ser un escenari ideal per a aquest tipus d'activitats eqüestres. La seva orografia amable, amb pistes suaus, abundància de boscos i camps de conreu, facilita enormement el desplaçament a cavall i amb rècula. A això s'hi afegeix una extensa xarxa de camins i corriols, majoritàriament ben conservats, i una baixa densitat de població que converteix la comarca en un dels territoris més verges i tranquils que encara es poden trobar a Catalunya per gaudir del turisme eqüestre de llarga distància.

Els participants de l'expedició van ser:

- La Margarita i el Roure, amb en Joan Rubió
- El Xato i el Bruc, amb la Montserrat Llongueras
- El Voluntario i el Romero, amb en Juanjo Garcia
- La Paloma i el Nelson, amb l'Andreu Ramirez
- El Rodolfo i el Rai, amb l'Àngel Sanchez
- La Mora i el Campino, amb la Laia Serra
- I JM Crain, amb Joan Pi

L'objectiu principal de la trobada era fomentar aquesta modalitat de viatge a cavall amb rècula i crear espais on compartir experiències i coneixements. Entre els participants hi havia perfils molt diversos: alguns s'estrenaven per primera vegada en aquest tipus d'aventura; d'altres ja havien fet alguna ruta similar de manera ocasional; i també hi havia genets que practiquen habitualment les rutes de llarga distància amb cavall de càrrega.

Precisament aquesta barreja d'experiències va convertir la trobada en un autèntic espai d'aprenentatge col·lectiu. Un dels aspectes més enriquidors va ser poder veure de primera mà el material que utilitza cadascú i comentar-ne avantatges i inconvenients. Durant les aturades i als campaments improvisats es parlava de tot: estris de cuina, aliments adequats per aguantar diversos dies sense fer-se malbé, sistemes d'organització de la càrrega o solucions per reduir pes i guanyar comoditat.

També es van compartir experiències sobre el material d'acampada: tendes lleugeres, sacs de dormir, matalassos, roba d'abric i impermeables, així com petits luxes que poden marcar la diferència després d'una jornada llarga a cavall, com ara taules plegables o cadires compactes. Igualment interessant va ser veure els diferents sistemes per gestionar els cavalls durant la nit, ja fos amb paddocks

portàtils o amb cordes llargues per deixar-los pasturar amb seguretat. Un altre dels grans temes de conversa van ser els bastos i arnesos. Cada genet tenia la seva manera de preparar el cavall i distribuir la càrrega, i això va generar nombrosos intercanvis d'idees sobre estabilitat, comoditat per a l'animal, practicitat i seguretat. En una disciplina on l'experiència pràctica és tan important, poder observar i comentar directament les diferents opcions va resultar especialment valuós.

Més enllà dels aspectes tècnics, la trobada va servir també per reforçar vincles entre persones que comparteixen una mateixa manera d'entendre el cavall i la muntanya. Viatjar amb rècula implica adaptar-se al ritme dels animals, simplificar necessitats i conèixer intensament amb el grup i amb l'entorn. És una forma de ruta que prioritza l'autonomia, la natura i la connexió amb el territori, i que recupera, en certa manera, l'esperit dels antics viatgers i traginers. La valoració final dels participants ha estat molt positiva, i la sensació general és que aquesta primera trobada ha estat només el començament. L'interès creixent per les rutes de llarga distància i pel viatge autònom a cavall fa pensar que iniciatives com aquesta tenen molt recorregut dins del món eqüestre català.

Joan Pi